Dosarul nr. 5r-4064/2024
4-24121694-12-5r-28102024

**H o t ă r â r e**
În numele Legii

**28 iulie 2025** **mun.Chişinău**

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani,
*Instanța de judecată în componența*:
Preşedintele şedinţei, judecător Silvia Slobodzean
Grefier Ana-Maria Munteanu
*Cu participarea:*
Petiționarului Vadim Ursu
Apărătorului petiționarului, avocat Gabriela Kornacker
Apărătorului persoanei în a cărei privință se solicită atragerea la răspundere contravențională, avocat stagiar Anatolie Ogor
*În lipsa:*
Persoanei în a cărei privință se solicită atragerea la răspundere contravențională Alexandra Ursu
Agentului constatator Irina Barbăscumpă

examinând contestația înaintată de **Ursu Vadim** împotriva deciziei agentului constatator asupra materialului înregistrat în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente cu nr. 16142 din 01.10.2024, instanța de judecată, -

**a c o n s t a t a t**:

La 18.10.2024, **Ursu Vadim** a depus în instanţă de judecată contestaţia împotriva împotriva deciziei agentului constatator asupra materialului înregistrat în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente cu nr. 16142 din 01.10.2024.

În motivarea contestației petiționarul a indicată că, la data de 1 octombrie 2024 în temeiul cererii sale înregistrate în R-2 al IP Buiucani cu numărul 16142 depuse împotriva cet. Ursu Alexandra, a.n. *****, IDNP *****, domiciliată pe strada *****, cu privire la acțiunile ilegale de îngrădire a accesului la copil minor *****, a.n ***** și scoaterea unilaterală a acestuia din spațiul academic a fost depusă plângerea.

În aceste circumstanțe, solicită petiționarul atragerea cet. Ursu Alexandra la răspundere contravențională conform prevederilor art. 63 sau 64 Cod contravențional.

La data de 04.10.2024 a fost emisă decizia cu privire la încetarea cazului.

Menționează petiționarul că nu este de acord cu decizia dată, din motiv că, din perioada de 29 iulie 2024, Alexandra Ursu absolut fără nici un temei legal ascunde copilul comun, nu permite contactul fizic și nici telefonic cu acesta. La fel ultima îi declară deschis ca nu-și va vedea copilul vreodată și îi scrie SMS cu același conținut fapt ce a fost prezentat agentului constatator împreună cu plângerea.

Susține acesta că, a depus plângere pe faptele îngrădirii ilegale a dreptului la comunicare cu copilul pe data de 14.08.2024, 26.08.2024 și pe 05.09.2024 la fel au avut loc chemări la 112, au fost depuse zeci de plângeri la organele de poliție în perioada din 14.08.2024 până în prezent, consideră ca agentul constatator nu a întreprins acțiuni destule de investigare în vederea

sancționării persoanei ce încalcă legislația în vigoare.

Chiar contactată telefonic de către agentul constatator ultima declară deschis ca nu permite accesul la copil sau să vorbească telefonic în legătură cu faptul cu nu există un grafic emis de Direcția pentru Protecția Drepturilor Copiilor sediul Buiucani mun. Chișinău. Alexandra Ursu recunoaște în explicațiile de la poliție ca îngrădește accesul la copilul comun și poliția constată acest fapt însă refuză să o sancționeze conform Codului contravențional. Existența unui grafic nu poate fi condiționată de întrevederea sau comunicarea cu un părinte și nepermiterea oricărui contact a copilului cu părintele acestuia, or, nu exista nici o normă legala care poate sa permită îngrădirea accesului la copil din cauza inexistentei cărorva grafice emise de Direcția Pentru Protecția Drepturilor Copiilor.

La data de 01.04.2025 petiționarul a înaintat instanței o completare a contestației prin care indică faptul că, Alexandra Ursu acționând cu intenție directă fără nici un motiv a izolat și a ținut ascuns copilul minor de 6 ani de acesta în perioada aproximativ 29 iulie 2024 până 24 octombrie 2024, nu i-a permis nici o comunicare fără nici un argument legal în acest sens.

Mai invocă acesta că, în perioada izolării de către mama copilului comunicarea nu a fost permisă până când tatăl nu va perfecta un grafic de întrevederi cu copilul la Direcția Protecția Drepturilor Copilului fapt absolut ilegal deoarece ambii părinți au obligația de a formula asemenea grafice, iar ultima a refuzat orice cooperare în acest sens acționând mereu în detrimentul interesului superior al copilului. Iar în cazului inexistenței unui grafic emis de autoritatea tutelară se aplica direct prevederile Codului Familiei. Deși conform legislației naționale și internaționale, părinții nu au nevoie de grafic pentru a-și vedea proprii copii sau pentru a comunica telefonic mai mult ca atât ambii părinți au drepturi egale la creșterea, educarea și comunicare cu copii săi indiferent de faptul dacă locuiesc sau nu împreună, iar în cazul în care nu există un grafic de întrevederi emis de autoritatea tutelară urmează sa fie aplicat direct Codul familiei.

Susține acesta că, aceste acțiuni ilegale și arbitrate continuă și în ziua de astăzi or, mama ține copilul ascuns din 17 ianuarie 2025 până în prezent 10.02.2025, iar frecventarea de mai departe a grădiniței este sub risc deoarece ultima în continuare manifestă un comportament inadecvat fapt care poate fi probat prin înregistrări.

Din 29 iulie 2024 până 24 octombrie 2024, Ursu Alexandra acționând ilegal nu îi răspundea ori neglija orice încercare de a comunica cu fiul, ținând copilul ascuns. Ori îi scria mesaje denigratoare în adresa sa manifestând un comportament dezechilibrat.

La data de 29.02.2024 acesta a adresat o sesizare către Direcția Protecției copilului prin care a solicitat ajutor și implicarea instituției pentru că mama nu permite ca copilul să meargă la odihnă, mama nu colaborează și nu dorește să integreze copilul la studii preșcolare pentru a se pregăti de școală. La fel a fost sesizată Direcția Protecției Copilului în septembrie 2024 cu privire la faptul ca copilul a fost exclus din spațiul academic și nu a fost încadrat în grădiniță pe care a frecventat-o anterior 3 ani.

Copilul își lovește mama, face crize emoționale, dar mama refuză să se prezinte la un specialist. Copilul se plânge că se teme de mama sa etc. în aceste circumstanțe, a solicitat implicarea Direcției pentru a verifica și a solicita ajutor în aceste situații, fiind îngrijorat de starea psihologică a copilului. La o anumită etapa de către DPDC Buiucani a fost inițiată o procedură administrativă.

Direcția Protecția Copilului a încercat să-i ajute și la 29.02.2024 a emis o decizie prin care a pus în sarcina psihologului Marcoci Anastasia de a perfecta o solicitare de a implica Centru-Psiho- Socio Pedagogic în restabilirea relației părinți-copil. Mama a fost obligată să faciliteze

accesul copilului la ședințele cu psihologul CPSP. La fel s-a pus în sarcina ambilor părinți să se prezinte la ședințele stabilite cu specialistul CPSP în vederea soluționării neînțelegerilor privind educarea și creșterea copilului comun.

Pe data de 14.08.2024 , după numeroasele încercări de a vedea și a comunica cu copilul primind refuz din partea Alexandrei Ursu a fost nevoit să sesizeze IP Buiucani solicitînd sa fie constate ca fiind arbitrate acțiunile cet. Ursu Alexandra și a solicitat sancționarea acestea pentru îngrădirea accesului în comunicare și întrevedere cu copilul minor.

La data de 23.08.2024, IP l-a informat că acțiunile mamei nu poartă caracter de ordin contravențional și i-a comunicat să se adreseze în judecată în vederea apărării drepturilor.

La data de 25.08.2024, a depus încă o plângere la IP Buiucani, prin care a solicitat sancționarea cet. Ursu Alexandra pentru faptul că îi îngrădește accesul în comunicare și educarea copilului. IP audiind mama copilului, a indicat în raportul său că mama a comunicat poliției că îi va permite comunicarea cu copilul când el va obține un grafic de întrevederi. Cu alte cuvinte, mama, recunoaște că îi îngrădește accesul în comunicare cu copilul, iar poliția nu a întreprins nici o măsură pentru a stopa această încălcare și a restabili relația acestuia cu copilul. Dimpotrivă inspectorul principal Corciubaș Oleg a solicitat încetarea materialului contravențional.

Pe data de 03.09.2024 a depus încă o plângere la poliție prin care a solicitat sancționarea cet. Ursu Alexandra pentru crearea impedimentelor în comunicarea cu copilul minor. A declarat poliției că mama, la solicitările acestuia de a-și vedea copilul, îi trimite mesaje prin care îl înjură și îi scrie direct că nu își va vedea copilul. Nu vrea să îi comunice de ce copilul nu merge la grădiniță ori dacă i-a schimbat grădinița atunci să îl anunțe la care grădiniță. A fost nevoit să caute copilul prin intermediul autorităților făcând interpelările la autorități de profil, copilul fiind anterior încadrat în cadrul instituțiilor preșcolare *****și *****. Mama minorului nu îi dă nici o informație despre viața și sănătatea copilului.

IP Buiucani i-a expediat acestuia încă un răspuns similar, precum că faptele doamnei Alexandra nu constituie contravenție, iar el urmează să își facă un grafic de întrevederi. Propunerea de încetare a dosarului contravențional s-a bazat pe explicațiile mamei care a comunicat că nu îi permite comunicarea cu copilul pentru că acesta nu are grafic de întrevederi cu copilul.

Pe data de 05.09.2024 petiționarul a sesizat IP Buiucani, încă odată pentru faptul că mama minorului, Alexandra Ursu îi îngrădește accesul în comunicarea cu copilul, nici în cazul dat, poliția nu a efectuat nici o investigație efectivă și nu a depus nici o diligență pentru a-i restabili tatălui dreptul prevăzut de legislația națională și internațională art. 8 CEDO de a se reuni cu propriul copil și de a avea comunicare cu acesta. Poliția a vorbit cu Ursu Alexandra doar la telefon, unde ultima a declarat că de pe 7 iulie până pe 29 iulie 2024 copilul s-a aflat în grija tatălui și a menționat că nu îi va permite comunicarea până nu va fi hotărârea judecății cu privire la domiciliul copilului minor ori a un grafic de întrevederi.

La data de 24 septembrie 2024, Oleg Bîrliba l-a informat printr-un răspuns prin similar cu celelalte, precum că faptele din plângere nu constituie elemente constitutive ale contravenției prevăzute de legislația Republicii Moldova și-i recomandă să se adreseze Direcției pentru Protecția drepturilor copilului pentru stabilirea unui grafic de întrevederi.

La data de 10 octombrie la cerea Alexandrei Ursu a fost pronunțată decizia organului administrativ prin care s-a dispus stabilirea graficului de întrevederi pentru ambii părinți cu copilul însă mama copilului a neglijat această decizie și nu a permis accesul la copilul și a continuat izolarea copilului din orice comunicare cu tatăl acestuia, decizia DPDC fiind executorie din momentul pronunțării, iar ambii părinți au fost prezenți la ședința din 10.10.2024

fiind semnatari ai procesului verbal al ședinței decizia fiind executorie conform Codului administrativ din momentul pronunțării.

Invocă acesta că, un act administrativ individual devine valabil pentru persoana căreia îi este destinat sau care este afectată de el în momentul în care se comunică acesteia, cu excepția cazului când actul administrativ însuși stabilește o dată ulterioară pentru obligativitatea sa (Doar după 3 luni de izolare pe data de 28.10.2024 poliția l-a informat formal ca a emis ordonanță cu privire la inițierii procedurii contravenționale în baza art. 64 alin. (1) împiedicarea exercitării dreptului de a comunica cu copilul și de a-l educa codul contravențional.)

La fel în perioada izolării timp de aproape 3 luni, Alexandra Ursu a scos unilateral copilul din instituția preșcolară urmărind scopul ca acesta să nu aibă acces la copilul minor nici la grădiniță, (anterior copilul a frecventat grădiniță timp de 3 ani). Doar după ce i-a fost facilitat accesul la copilul minor cu suportul angajaților Direcției protecției copilului și Poliției, după convingerea încadrării copilului în spațiul academic preșcolar corespunzător vârstei copiilor de 6-7 ani și după obținerea acordului mamei, pe data 9 decembrie 2024 personal a început integrarea și adaptarea copilului în activitățile preșcolare-educaționale, înscriindu-l la grădinița „*****” de pe strada *****. În perioada de adaptare a copilului în grădiniță respectivă, mama copilului a refuzat respectarea regimului de frecventare a grădiniței sau nici nu venea să ia copilul, uneori nici nu răspundea la telefon sau mesajele acestuia, aceasta pur simplu a dispărut brusc, pe data de 13.01.2025 fără să îl informeze a preluat fiul cu încălcarea regimului academic al copilului, iar din 17 ianuarie 2025 până în prezent 10.02.2025, copilul a fost izolat din nou de această activitate educațională, iar comunicările acestuia cu fiul au fost întrerupte în totalitate la fel ca în perioada 29.07.2024-24.10.2024 fapt pentru care a depus multiple plângeri, poliția întocmindu-i proces verbal cu privire la contravenția prevăzută de art 64 Cod Contravențional.

Mai menționează petiționarul că, din culpa mamei copilul nu a fost încadrat în grădiniță pe 1 septembrie așa cum merg toți copiii, iar din momentul înmatriculării de către acesta pe 9 decembrie 2024 perioada de adaptare a copilului a fost compromisă, iar copilul odată revenit la grădiniță urmează sa reia de la zero tot procesul de adaptare, fiind foarte anevoios deoarece grădiniță nouă este cu predare în limba romană, iar anterior copilul a frecventat gradientele cu predare în limba engleză.

Mai comunică petiționarul că, Ursu Alexandra are alte viziuni de educare a copilului minor. Aceste viziuni presupun un anumit comportament care traumează copilul din punct de vedere psihologic și emoțional sistematic aplică violența psihologică asupra tatălui acestuia, numindu-l cu cuvinte necenzurate în fața copilului, ceea ce îi crea stări de stres și emoții negative copilului dar și tatălui minorului.

La data de 29.02.2024, *****, directoarea grădiniței unde frecventa minorul a fost nevoită să cheme poliția și să depună o plângere împotriva cet. Ursu Alexandra, pentru perturbarea liniștei în grădiniță, pentru că și-a permis să se prezinte la grădiniță și să o amenințe și să o hărțuiască în public pe ea și pe toată familia ei, iar tot acest comportament neadecvat a avut loc în fața copiilor minori care au fost speriați de comportamentul Alexandrei Ursu.

Așadar, susține petiționarul că, izolarea care a durat 3 luni a avut un impact negativ asupra copilului deoarece este foarte mult atașat de tată devenind speriat că își va pierde tatăl și nu-l va vedea vreodată.

În aceste circumstanțe, făcând referire la prevederile Codului Familiei și jurisprudenței CtEDO solicită petiționarul admiterea contestației și anularea deciziei de încetare cu remiterea materialului contestat către IP Buiucani cu obligarea sancționării cet. Ursu Alexandra în conformitate cu prevederile art. 64 alin. (1) Cod contravențional.

În ședința de judecată, *petiționarul* a susținut contestația și a solicitat ca materialul contravențional să fie remis agentului constatator în vederea lichidării neajunsurilor.

În ședința de judecată, *apărătorul petiționarului, avocatul Gabriela Kornaker*, a menționat că, în contestația depusă personal de Vadim Ursu împotriva deciziei agentului constatator sunt descrise toate motivele de fapt și de drept. Remarcă aceasta că între părți, și anume între Ursu Vadim și Ursu Alexandra sunt relații extrem de complicate, aceștia nu pot ajunge la o soluție comună cu privire la identificarea atribuțiilor părintești față de copilul lor minor. Ursu Alexandra este acuzată că în nenumărate rânduri îngrădește comunicarea dintre tată și copil, sunt perfectate o serie de proceduri contravenționale care sunt remise în adresa instanței pentru a fi examinate în fond, la moment au o hotărâre de sancționare conform art.64 alin.(2) Cod contravențional. Contestația lui Vadim Ursu în actuala formulare se limitează la faptul că dânsul a solicitat atragerea la răspundere contravențională a lui Ursu Alexandru atunci când nu exista un grafic de întrevedere între el și fiul său minor, Inspectoratul de Poliție i-a comunicat lui Ursu Vadim că nu există nici o încălcare din partea mamei copilului, doar din motiv că nu există acest grafic de întrevederi, ceea ce este absolut ilegal și nefondat. Menționează că Codul familiei expres stipulează că drepturile și obligațiile părinților sunt egale, inexistența acestui grafic de întrevederi nu înseamnă că unul din părinți trebuie să limiteze comunicarea copilului cu celălalt părinte, care locuiește separat. Din acest considerent art. 64 Cod contravențional este compus din două alineate, primul alineat se referă la îngrădirea în general a comunicării, al doilea alineat se referă la nerespectarea graficului de întrevederi. Consideră că decizia agentului constatator este pripită, nu este bazată pe probe și este total nefondată. În aceste circumstanțe, solicită anularea acestei decizii și transmiterea dosarului la Inspectoratul de Poliție Buiucani, prin analogie, făcând trimite la prevederile Codului de Procedură Penală ce sunt aplicabile și în cazul contravenției pentru ca agentul constatator să examineze tot probatoriul prezentat și să ofere un răspuns clar și întemeiat.

De asemenea, menționează apărarea că, tatăl a fost cu copilul la mare, dar mama cunoștea despre acest fapt, Ursu Vadim i-a permis mamei să aibă acces la copil, copilul a avut legătura cu mama prin Viber și alte aplicații de socializare, mama a știut unde pleacă copilul. Ursu Alexandra nu a depus nici o plângere pe faptele date. Când s-a reîntors de la mare, Ursu Alexandra a luat copilul și l-a izolat din 24.07.2024 până în octombrie 2024 atât fizic cât și prin intermediul rețelelor de socializare. Această situație gravă de izolare a dus în consecință la faptul că copilului avea frică că nu o să-și mai vadă tatăl, și respectiv respingea mama. La momentul de față invocă că este alinare parentală, că tatăl instigă copilul minor împotriva mamei, dar aceasta nu este adevărat, această respingere se datorează exclusiv din cauza mamei. Ursu Alexandra l-a izolat total de părinte, dar copilul e foarte atașat de tată, anume din cauza comportamentului, dânșii nu neagă îngrădirea, dar invocă că ar fi fost justificată, această situație dificilă s-a creat anume din cauza Alexandrei Ursu. Reiterează apărarea că dânșii nu neagă îngrădirea, ei recunosc că pe parcursul a 3 luni de zile a avut loc o îngrădire, dar invocă că această îngrădire ar fi fost justificată. De asemenea se întreabă apărarea cine este Alexandra Ursu ca să constate că îngrădirea întâlnirilor dintre tată și copil este justificată, or, nu există nici o expertiză sau o probă care să justifice această poziție, în asemenea situații nu pot accepta asemenea lucruri, or, este scris negru pe alb că tata și mama au drepturi egale. În aceste circumstanțe solicită trimiterea dosarului respectiv la Inspectoratul de Poliție Buiucani pentru o investigație suplimentară.

Mai indică apărarea că, la moment sunt în litigiu de stabilire a domiciliul copilului minor. În cadrul acestui proces a fost dispusă expertiza psihologică la CNEJ și în privința copilului, dacă sunt semne de alinare parentală și în privința tatălui și a mamei în vederea realizării portretului psihologic, fiindcă se acuză de alienare parentală reciprocă. La moment expertiza nu este trecută.

În ședința de judecată, *apărătorul persoanei în a cărei privință se solicită atragerea la răspundere contravențională, avocatul stagiar Anatolie Ogor*, a menționat că, Ursu Alexandra respinge categoric acuzațiile aduse de Ursu Vadim. Susține că, este adevărat că la poliției se află mai multe petiții în adresa doamnei Ursu Alexandra referitor la îngrădirea drepturilor de a comunica cu copilul, dar la această situație se omite esențialul și anume că în luna iulie, fără a informa în prealabil și mama copilului și fără acordul acesteia, Ursu Vadim a luat copil minor și a plecat peste hotarele țării, la întoarcerea în țară Ursu Vadim de asemenea nu a informat mama și a ținut copilul cu el, aceste acțiuni au fost făcute unilateral și în dezacord cu părintele care în fapt are grija cotidiană față de copilul minor. În asemenea situație Ursu Alexandra a simțit teama și nesiguranță că dacă va oferi acces tatălui la copilul minor se vor repeta asemenea situații, va fi dus peste hotare fără acordul său. Atrage atrageți la norma prevăzută de art.64 Cod contravențional și anume că aceasta se referă la împiedecarea neîntemeiată a unuia din părinți de a lua parte la educația copilului. În cazul de față nu putem vorbi despre o îngrădire neîntemeiată, ci despre o măsură justificată necesară în protejarea copilului și restabilirea unui cadrul stabil și vizibil, or în lipsa unui program de întrevederi Ursu Vadim consideră că poate lua copilul fără a anunța mama. Din acest motiv Ursu Alexandra a insistat pentru un grafic de întrevederi în vederea protejării intereselor copilului, dar și pentru a evita abuzurile din partea tatălui. Această atitudine nu poate fi calificată ca una contravențională, dimpotrivă denotă responsabilitate din partea ei pentru starea psihologică și emoțională a minorului. În această situație acțiunile Alexandrei Ursu nu sunt de rea credință în ceea ce privește modalitatea de comunicare a tatălui cu copilul, dar o modalitate de a proteja copilul de abuzurile tatălui, care încearcă să întoarcă copilul împotriva mamei. În asemenea circumstanțe, cerința mamei de a solicita un grafic de întrevederi în urma căruia copilul să poată comunica eficient cu tatăl, fără să fie distras de la activitățile sale cotidiene și fără ca acesta din urmă să poată abuza de dreptul său de a comunica cu copilul minor este pe deplin justificată, astfel nu constată în acțiunile Alexandrei Ursu componența contravențională, or după cum a menționat aceasta nu a împiedicat intenționat tatăl să se vadă cu copilul, ci a dorit să-și protejeze copilul minor de o influență negativă.

Mai comunică acesta că, până când a fost stabilit un grafic de întrevederi, din câte cunoaște Ursu Alexandra nu a permis întrevederea tatălui cu copilul minor anume pe motivul că domnul Ursu Vadim abuza de dreptul său. Nu s-a permis întrevederea copilului minor cu tatăl său la aniversarea părinților lui Ursu Vadim fiindcă era în perioada cu programul de întrevederi. La materialele cauzei se regăsește și cererea când s-a solicitat întocmirea unui program de întrevederi cu data. Ursu Alexandra  îl suna insistent pe Ursu Vadim când acesta a fost plecat cu copilul minor peste hotarele țării,  dar la organele abilitate nu s-a adresat.

Referitor la alinarea parietală, menționează că *****este un copil de 6 ani care nu din cont propriu alege acțiunile care să le manifeste față de mama sa, acțiunile da a o înjura, de a o scuipa, au apărut după ce o perioadă a fost împreună cu tatăl său.

În şedinţa de judecată *agentul constatator* și *persoana în a cărei privință se solicită atragerea la răspundere contravențională* nu s-au prezentat, fiind citați în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică cît și prin avizul de recepție a citației anexate la dosar, din care motiv prin prisma art. 455 Cod Contravențional, pentru a nu tergiversa examinarea cauzei, existând citarea legală a părților, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din

Codul contravențional, examinarea cauzei în lipsa acestora.

Audiind opiniile participanților la proces, studiind materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată consideră necesar de a admite cererea de contestare depusă de către **Ursu Vadim** împotriva deciziei agentului constatator asupra materialului înregistrat în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente cu nr. 16142 din 01.10.2024.

Instanța de judecată reține că din cercetarea materialelor cauzei denotă că Ursu Vadim la 01.10.2024 s-a adresat IP Buiucani cu o plângere care prin care solicită atragerea la răspundere contravențională a cet. Ursu Alexandra în temeiul art. 63 și 64 Cod contravențional, motivând că aceasta i-a îngrădit dreptul de a-și vedea copilul minor pe o perioadă de aproximativ 60 zile, de asemenea susține că mai mult de 24 de zile u a putut vorbi cu copilul nici telefonic.

Așadar, instanța de judecată reține că potrivit prevederilor art. 448 alin. (1) Cod contarvențional contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8) Cod contravențional.

Inițial, instanța verifică respectarea obligațiilor procesuale de către petiționar, astfel, în prezenta speță decizia a fost adoptată la data de 04.10.2024 iar contestația a fost depusă la 18.10.2024, motiv din care instanța de judecată va constata respectarea termenului de contestare, iar în asemenea situaţie prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, sunt respectate.

Potrivit prevederilor art. 440 alin. (1) Cod contravențional constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare. (3) În cel mult 15 zile de la data sesizării, **agentul constatator este obligat să verifice sesizarea, să întreprindă măsurile prevăzute de prezentul capitol şi să emită decizia asupra cauzei**. (5) Dacă la depistarea sau la examinarea cazului contravenţional se stabileşte competenţa unei alte autorităţi abilitate să constate contravenţia sau să examineze cauza contravenţională, procesul-verbal cu privire la contravenţie şi materialele acumulate se remit în aceeaşi zi conform competenţei.

Instanţa de judecată menţionează că în virtutea teoriei contractului social, statul, în vederea fortificării puterii publice şi suveranităţii sale, a preluat de la cetăţenii săi, o serie de drepturi şi libertăţi, inclusiv dreptul de a-şi face singuri justiţie. În schimbul acestor cedări, statul prin organele sale, s-a obligat să-şi protejeze proprii cetăţeni şi să acţioneze în vederea protejării drepturilor lor. Corelativ, cetățenii au dobîndit o serie de drepturi subiective, inclusiv dreptul de a se adresa organelor statale în momentul în care le este afectat un drept subiectiv și dreptul de a avea acces la o justiție efectivă.

Investigarea faptelor pretins ilicite, după caz constatarea acestora, pedepsirea persoanelor care le-ar fi admis şi realizarea eficientă a justiţiei este un aspect al realizării atribuţiei / obligaţiei de putere publică. Intensitatea acestei obligații a statului poate varia în funcție de circumstanțe.

În jurisprudenţa CtEDO această obligaţie este numită obligaţie pozitivă a statului. Respectiva obligaţie pozitivă şi acţiunile ce revin statului în baza acesteia, poate varia în funcţie de mai multe criterii care urmează a fi stabilite în fiecare caz concret.

Totuși unele din criteriile care influențează asupra intensității acestei obligații sunt, ponderea dreptului subiectiv invocat de victimă, impactul faptelor deplînse asupra victimei, existența indicatorilor de prejudecată, numărul acțiunilor ilicite etc.

Cu siguranță, o inacțiune nu poate fi acceptată în nici una din situaţii. Ori, în caz contrar s-ar nega însăşi esenţa statului de drept.

În conformitate cu art. 425 alin. (1) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Potrivit art. 425 alin. (3) Cod contravențional aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Din perspectiva jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în materia prezumției de nevinovăție sub aspectul sarcinii probei, art.6§2 nu interzice existența unor prezumții de fapt sau de drept, însă, prin reglementarea acestora, statele trebuie să respecte cerința proporționalității între mijloacele folosite și scopul legitim urmărit. Așadar, trebuie analizat, în fiecare caz aparte, dacă modul în care operează această prezumție de legalitate a procesului verbal nu aduce atingere principiului proporționalității între scopul urmărit și mijloacele utilizate, mai ales prin prisma drepturilor petentului.

Potrivit prevederilor art. 425 alin. (7) Cod contravențional, procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii.

Constatările trebuie să se bazeze pe probe apte să demonstreze situația de fapt reținută. Or, în conformitate cu art. 435 alin.(1) și (4) Cod contravențional, probele reprezintă elemente de fapt dobândite în modul stabilit de cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Prezumția de nevinovăție poartă și asupra sarcinii probei, care revine agentului constatator, iar de eventuala situație de îndoială profită petentul.

Luând în consideraţie cele menţionate instanța de judecată reține că decizia luată de agentul constatator nu a fost demonstrată prin probe concludente şi suficiente, limitându-se doar la înscrisurile anexate la materialele cauzei contravenţionale, care nu pot fi apreciate de instanţă ca probe ce ar putea fi puse la baza unei hotărâri judecătoreşti. Se reține în acest sens că, potrivit art. 384 Cod procedură penală, instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Potrivit art. 440 alin. (3) Cod contravențional, în cel mult 15 zile de la data sesizării, agentul constatator este obligat să verifice sesizarea, să întreprindă măsurile prevăzute de prezentul capitol şi să emită decizia asupra cauzei.

Reieşind din contextul rigorilor menţionate şi analizând circumstanţele ca stare de fapt constatate pe parcursul examinării contestației depuse de către Ursu Vadim, şi raportând-o la normele de drept aplicabile cazului, precum şi jurisprudenţa CtEDO, se constată că agentul

constatator nu a întreprins toate măsurile şi nu a efectuat toate acţiunile procesuale necesare în vederea administrării probelor ce confirmă sau infirmă cele reflectate de către petent în contestația depusă, efectuând o investigaţie incompletă, urmare a căreia s-a ajuns la concluzii pripite şi nefondate.

Astfel, în şedinţa de judecată s-a constatat cu certitudine că, la 04.10.2024, ofițerul de sector, Irina Barbăscumpă a emis decizia asupra plângerii cet. Ursu Vadim înregistrată în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente cu nr. 16142 din 01.10.2024, prin care a fost încetată precăutarea de mai departe a materialului și arhivat.

Referitor la nemotivarea deciziei, instanța de judecată reține că în aceasta se face referire la acțiunile realizate de agentul constatator și la circumstanțele elucidate de acesta în procesul de investigare a plângerii depuse de Ursu Vadim.

În decizie mai este formulată o frază succintă precum că cet. Ursu Alexandra a comunicat că copilul a fost preluat de dumneaei la data de 12.08.2024, și din aceiași zi au început a parveni mesaje din partea soțului cet. Ursu Vadim, la care cet. Ursu Alexandra i-a sugerat să depună cererea la Direcția Protecția Drepturilor Copilului cu solicitarea unui grafic de întrevederi însă cet. Ursu Vadim a ignorat acel mesaj.

Tot din materialele cauzei și anume din plângerea depusă de Ursu Vadim acesta menționează că din perioada 28-29 iulie 2024 de când a predat copilul mamei Ursu Alexandra, de aproape 60 de zile nu se poate apropia de copul nici pe cinci minute, copilul este ascuns de el și scos unilateral din grădiniță.

Astfel, instanța de judecată constată că agentul statului nu și-a motivat soluția expusă, or la materialele cauzei nu se regăsește nici un act prin care să fi fost investigate toate circumstanțele comunicate de către petiționar.

Mai mult, deși avocatul Alexandrei Ursu, Doina Ioana Străisteanu, indică asupra temeiniciei refuzului de a-i permite petiționarului să ia parte la educarea copilului minor, invocând că Vadim Ursu este agresiv în raport cu copilul minor, agentul constatator nu a verificat aceste circumstanțe și nu le-a dat apreciere.

Instanța de judecată relevă că potrivit art. 425 alin. (2) Cod contravențional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Este evident că în situația în care agentul nu a administrat la caz probele respective, este imposibil să se formuleze o concluzie referitoare la corectitudinea acțiunilor realizate de el în ordinea art. 440 alin. (1) Cod contravențional. De asemenea aceste omisiuni împiedică participanții la procedura contravențională dar și instanța de judecată să înțeleagă ce a investigat agentul statului, care fapte le-a stabilit și prin care probe.

Din cele menționate este evident că acțiunile realizate de agentul statului în cauza dată nu pot fi apreciate ca unele eficiente și efective.

Respectiv, agentul statului era obligat pornind de la prevederile art. 440 Cod contarevnțional și de la necesitatea de a derula o anchetă efectivă să verifice în baza probelor dacă faptele deplânse au avut loc. La fel, agentul statului urma să se expună motivat pe marginea acestor chestiuni.

Admiterea unor astfel de inacţiuni, pe de o parte împiedică justiţiabilul să înţeleagă motivul din care sesizarea sa nu se mai examinează, iar pe de altă parte, împiedică instanţa de judecată să se expună asupra suficienţei sau după caz a justeţei raţionamentelor agentului constatator la luarea uneia sau altei decizii pe marginea cauzei investigate.

În situaţia expusă, luînd în calcul argumentele specificate anterior precum şi circumstanţele faptice relevate de speţă, instanţa de judecată a apreciat că decizia din 04.10.2024 a fost emisă cu abateri de la normele legale şi de la principiile jurisprudenţiale enunţate anterior, iar prin urmare acestea sunt pasibile de a fi anulate.

În temeiul celor expuse, examinând sub toate aspectele, complet şi obiectiv circumstanțele cauzei contravenționale, în conformitate cu prevederile art.art.448 – 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată, -

**h o t ă r ă ş t e :**

Se admite contestația depusă de către **Ursu Vadim** împotriva deciziei agentului constatator asupra materialului înregistrat în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente cu nr. 16142 din 01.10.2024.

Se anulează decizia agentului constatator asupra materialului înregistrat Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente cu nr. 16142 din 01.10.2024.

Se obligă agentul constatator să lichideze încălcările indicate în partea motivată a prezentei Hotărâri.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

**Președintele ședinței,**
**Judecător** **Silvia Slobodzean**